

Enriqueta Martí - Ενρικήτα Μαρτί (1868 -1913) Το Βαμπίρ της Βαρκελώνης. Κατά συρροή δολοφόνος, ιερόδουλη απαγωγέας, προαγωγός,

Έρευνα, μετάφραση από τα Αγγλικά και επιμέλεια κειμένων: Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Μέρος β'

Οι ερευνητές πήγαν επίσης σε δύο ακόμη διαμερίσματα όπου είχε ζήσει η Μαρτί: ένα διαμέρισμα στο Carrer Tallers, ένα τρίτο στο Carrer Picalqués, και ένα μικρό σπίτι στο Carrer Jocs Florals, στο Sants. Και στα δύο βρήκαν ψεύτικους τοίχους και ανθρώπινα λείψανα στους τοίχους και τις οροφές. Στον κήπο του σπιτιού του Carrer Jocs Florals, βρήκαν το κρανίο ενός παιδιού τριών ετών, και μια σειρά οστών που αντιστοιχούσαν σε παιδιά 3, 6 και 8 ετών. Μερικά υπολείμματα είχαν ακόμα ρούχα των οποίων η κατάσταση έδειχνε ότι η Μαρτί είχε την συνήθεια να απαγάγει παιδιά από φτωχές οικογένειες με ανεπαρκή μέσα για να αναζητήσουν τα χαμένα παιδιά τους. Περαιτέρω έρευνα αποκάλυψε περισσότερες κατοικίες στο Sant Feliu de Llobregat, ιδιοκτησία της οικογένειας της Μαρτί. Εδώ βρήκαν κομματιασμένα παιδιά σε βάζα καθώς και βιβλία για γιαιτροσόφια

Στο διαμέρισμα της Μαρτί βρήκαν περιέργα πράγματα: ένα αρχαίο βιβλίο με περγαμνή, εξώφυλλα, ένα βιβλίο με σημειώσεις όπου είχε γράψει συνταγές και φίλτρα σε κομψή καλλιγραφία, ένα πακέτο επιστολών και σημειώσεων γραμμένων σε κωδικοποιημένη γλώσσα και μια λίστα με ονόματα οικογενειών και από σημαντικές οικογένειες της Βαρκελώνης. Ο κατάλογος ήταν πολύ αμφιλεγόμενος, καθώς το κοινό πίστευε ότι ήταν μια λίστα με τους πλούσιους πελάτες της Enriqueta και ότι, λόγω του πλούτου τους, δεν θα πληρώνουν για τα εγκλήματά τους για την παιδεραστία ή για την αγορά ανθρώπινων υπολειμμάτων για τη θεραπεία της υγείας τους. Η αστυνομία προσπάθησε να σταματήσει τη διαρροή της λίστας, αλλά οι φήμες αφθονούσαν ότι ήταν μια λίστα πελατών, γιατρών, πολιτικών, επιχειρηματιών και τραπεζιτών. Έχοντας στο μυαλό τους γεγονότα της Τραγικής Εβδομάδας και φοβούμενοι ταραχές, οι αρχές ηρέμησαν το κοινό με άρθρα εφημερίδων που εξηκούσαν ότι ο κατάλογος περιείχε τα ονόματα των ανθρώπων από τα οποία η Μαρτί προσκαλούσε και ότι είχαν παραπλανηθεί από τα ψέματα και τα αιτήματα της δολοφόνου.

Η Μαρτί φυλακίστηκε στην φυλακή Reina Amalia μέχρι να δικαστεί. Προσπάθησε να αυτοκτονήσει κόβοντας τους καρπούς της με ένα ξύλινο μαχαίρι. Η κόσμος εξερράγη από αγανάκτηση επειδή ήθελε να αντιμετωπίσει τη

δίκη και την εκτέλεση με κρέμασμα. Οι αρχές των φυλακών γνωστοποίησαν στον Τύπο ότι είχαν ληφθεί μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η Μαρτί δεν θα μπορούσε να αυτοκτονήσει.

Η Μαρτί δεν δικάστηκε ποτέ για τα εγκλήματά της. Πέθανε ένα χρόνο και τρεις μήνες μετά τη σύλληψή της. Οι συγκρατούμενοί της τη σκότωσαν σε μία λιθοστρωτή αυλή της φυλακής στις 12 Μαΐου 1913. Μερικοί πιστεύουν ότι οι τρόφιμοι πληρώθηκαν από τους πλούσιους πελάτες της Μαρτί, οπότε οι λεπτομέρειες των εγκλημάτων της δεν αποκαλύφθηκαν σε δημόσια δίκη. Ωστόσο, το πιστοποιητικό θανάτου της δήλωνε καρκίνο της μήτρας, ως αιτία του θανάτου της. Με τον πρόωρο θάνατό δεν δόθηκε η ευκαιρία να αποκαλύφθούν πλήρως όλα τα μυστικά της. Θάφτηκε κρυφά σε έναν κοινό τάφο στο Cementerio del Sudoeste, που βρίσκεται στο βουνό Montjuïc της Βαρκελώνης.

Δηλώσεις και μαρτυρίες

Η Μαρτί ανακρίθηκε για την παρουσία της Teresita στο σπίτι της και εξήγησε ότι είχε βρει το κορίτσι, χαμένο και πεινασμένο, την προηγούμενη μέρα στη Ronda de Sant Pau. Η Claudia Elías το αρνήθηκε επειδή είχε δει το κορίτσι στο διαμέρισμά της αρκετές ημέρες πριν από τη σύλληψη.

Η Μαρτί ρωτήθηκε επίσης για την παρουσία οστών, ανθρώπινων λειψάνων, κρεμών, φίλτρων, αλοιφών, μπουκαλιών αίματος, καθώς και του κοκκαλένιου μαχαιριού. Οι ανακριτές ρώτησαν εάν τα οστά ήταν για κάψιμο ή για μαγειρέυμα, σύμφωνα με την γνωμάτευση των ιατροδικαστικών. Η

Μαρτί ισχυρίστηκε ότι σπούδασε ανθρώπινη ανατομία, αλλά υπό την πίεση των ανακριτών, ομολόγησε ότι ήταν θεραπευτής και χρησιμοποίησε τα παιδιά ως πρώτη ύλη για την παραγωγή των θεραπειών της. Υποστήριξε ότι ήταν ειδική και ήξερε πώς να κάνει τις καλύτερες θεραπείες και προετοιμασίες που ζητούσαν ιδιαίτερα οι πλούσιοι άνθρωποι με καλή κοινωνική θέση.

Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, αποκάλυψε τις τοποθεσίες των άλλων διαμερισμάτων της (Carrer Tallers, Carrer Picalqués, Jocs Florals και το σπίτι της στο Sant Feliu de Llobregat) και είπε στους ερευνητές πού να ψάξουν. Ήταν ήδη γνωστή, και ομολόγησε, τις υπηρεσίες της ως προμηθεύτρια παιδιών σε παιδεραστές, αλλά από τον θυμό για τη μοίρα που την περίμενε, δεν ονόμασε ούτε έναν πελάτη.

Οι ερευνητές γνώριζαν την ύπαρξη του μικρού αγοριού που ήταν γνωστό ως «Perito» από τη μαρτυρία της Angelita και της Claudia Elías. Η Μαρτί ισχυρίστηκε ότι ο Πέπιτο της είχε ανατεθεί από μια οικογένεια που δεν μπορούσε να τον φροντίσει. Όταν ρωτήθηκε για το πού βρίσκεται, είπε ότι είχε πάει σε άλλο μέρος επειδή είχε αρρωστήσει, την ίδια δικαιολογία που είχε χρησιμοποιήσει με τη γείτονά της, Claudia Elías. Συντριπτικά στοιχεία και η μαρτυρία της Αντζελίτα κατέστρεψαν αυτή τη δικαιολογία. Δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει μερικά απομεινάρια από φρέσκο λίπος, αίμα και οστά. Αυτά ήταν τα απομεινάρια του Perito. Ούτε μπορούσε να προσδιορίσει την οικογένεια που της είχε εμπιστευτεί το παιδί, καθιστώντας σαφές ότι το αγόρι ήταν ένα άλλο απαχθέν παιδί.

Μια γυναίκα της Αραγονίας από την Alcañiz την αναγνώρισε ως απαγωγέα του βρέφους γιου της, περίπου έξι χρόνια νωρίτερα, το 1906. Η Μαρτί έδειξε μια εξαιρετική καλοσύνη στην εξαντλημένη και πεινασμένη γυναίκα μετά από ένα πολύ μακρύ ταξίδι από τον τόπο τους και της επιτράπηκε να κρατήσει το παιδί. Χρησιμοποιώντας μια δικαιολογία, απομακρύνθηκε από τη μητέρα και μετά εξαφανίστηκε. Η ατυχής μητέρα δεν βρήκε ποτέ τον γιο της ούτε ήξερε τι έκανε μαζί του. Υποψιάζεται ότι χρησιμοποίησε το μωρό για να κατασκευάσει τα φάρμακά της. Η Μαρτί ομολόγησε ότι είχε σπρώξει στην πορνεία ένα κορίτσι δεκαεπτά ετών στο Carrer Sabadell και είχε επίσης κάνει αμβλώσεις, αλλά ποτέ δεν ομολόγησε ότι σκότωσε κανέναν.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Η Μαρτί φυλακίστηκε στην φυλακή Reina Amalia μέχρι να δικαστεί. Προσπάθησε να αυτοκτονήσει κόβοντας τους καρπούς της με ένα ξύλινο μαχαίρι. Η κόσμος εξερράγη από αγανάκτηση επειδή ήθελε να αντιμετωπίσει τη δίκη και την εκτέλεση με κρέμασμα.